

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2008, miðvikudaginn 17. september, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 6/2008**:

M
gegn
Fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 17. mars 2008 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 13. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 19. mars 2008, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Viðbótargögn bárust frá sóknaraðila 27. mars 2008 og voru þau send varnaraðila samdægurs. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 27. mars 2008. Var það sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 1. apríl 2008, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi sóknaraðila, dagsettu 9. apríl 2008.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 16. maí og 17. september 2008.

II.

Málsatvik.

Hinn 27. júní 2007 tók sóknaraðili á kaupleigu hjá varnaraðila bifreið. Var umsaminn leigutími frá samningsdegi til 2. júlí 2014. Kaupverð hins leigða var kr. 2.070.000. Að frádreginni kr. 500.000 innborgun sóknaraðila og að viðbættu kr. 56.943 stofngjaldi var tilgreint samningsverð í kaupleigusamningnum kr. 1.626.943. Var mánaðarleg leiga að meðaltali yfir lánstímann tilgreind kr. 22.731. Samkvæmt samningi aðila skyldu vextir vera óverðtryggðir vextir bílasamninga samkvæmt ákvörðun varnaraðila á hverjum tíma og miðast við tilgreinda myntkörfu, sem væri samsett af japönskum jenum (50%) og svissneskum frönkum (50%). Gengisþróun varð sóknaraðila mjög óhagstæð og hafði mánaðarleg samningsgreiðsla sóknaraðila hækkað úr kr. 22.023 á fyrsta gjalddaga í ágúst 2007 í kr. 29.026 í mars 2008. Á þeim tíma voru eftirstöðvar samningsins orðnar kr. 1.821.329. Kveðst sóknaraðili ítrekað hafa kvartað yfir þessu við varnaraðila en án árangurs.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 13. mars 2008.

III.

Umkvörtunarefni.

Í kvörtun sinni krefst sóknaraðili þess:

„...að fá endurgreiddan lántökukostnað að upphæð kr. 56.943 plús þann hluta af mánaðarlegum greiðslum mínum (2. sep. 07 = 24.210, 2. okt 07 = 24.478, 2. nóv, 07 = 23.818, 2. des, 07 = 25.876, 2. jan, 08 = 26.053, 2. feb, 08 = 28.473, 2. mars, 08 = 29.026) sem var YFIR áætluðu meðaltali (áætlað meðaltal = 22.732) = kr. 22.810 mínus 709 kr. = 79. 044 samtals, miðað við 2. mars, 08.

...að fá að endurgreiða [varnaraðila] upphaflegu skuld mína á bílnum að upphæð 1.570.000 kr. mínus áætlaðar afborganir inn á höfuðstól að upphæð samtals 133.832, m. ö. o. upphæðina 1.570.000 mínus 133.832 = 1.436.168, miðað við 2. mars, 08, - og vera þannig skuldlaus gagnvart [varnaraðila]...”

Í bréfi sínu til úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 9. apríl 2008, setti sóknaraðili fram endurunnar kröfur (sic) þar sem sagði m.a.:

„... Sóknaraðili krefst þess að vera óábyrgur fyrir samningnum/samningurinn verði ógildur, með endurgreiðslu á lokaupphæð: ... Sóknaraðili vill endurgreiða [varnaraðila] upphaflegu upphæðina fyrir bílinn, 1.570 þús. kr., mínus allar greiðslur af höfuðstól og vöxtum sem þegar hafa verið inntar af hendi til [varnaraðila], 231,643 kr., samtals kr. 1.328.357 MEÐ VÖXTUM, plús 10 þús kr. inneign hjá N1 sem kom með láninu MEÐ VÖXTUM: ... sem úrskurðarnefndinni ... finn[st] eðlilegir...”

Sóknaraðili kveðst hafa skrifað undir nefndan kaupleigusamning á röngum forsendum þar sem hann hafi fengið rangar og villandi upplýsingar frá sölumanni, sem sagt hafi gengislán mjög stöðugt. Kveðst sóknaraðili ekki hafa verið upplýstur um áhættu af nokkru tagi samhliða töku lánsins. Þá sé samningurinn bersýnilega óhagstæður sóknaraðila sem neytanda og hafi fákunnátta sóknaraðila um gengislán og gengistryggingu verið notuð til að koma á samningi.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni, en til vara að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili byggir aðalkröfu sína á því að hann hafi aldrei fengið formlega kröfu frá sóknaraðila og hafi þar af leiðandi aldrei hafnað neinni kröfu. Þá hafi sóknaraðili aldrei lagt málið fyrir varnaraðila með þeim hætti að reynt væri hvort sátt gæti tekist. Séu því ekki uppfyllt skilyrði 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki fyrir meðferð málsins og beri því að vísa því frá nefndinni. Þá telur varnaraðili kröfugerð sóknaraðila svo illa reifaða, óljósa og ruglingslega að málið sé ekki af þeim sökum tækt til meðferðar hjá úrskurðarnefndinni, sbr. e-lið 6. gr. nefndra samþykktu.

Áhrærandi varakröfu sína vísar varnaraðili til þess að sóknaraðili hafi með undirskrift sinni samþykkt að greiða varnaraðila stofngjald að fjárhæð kr. 56.943. Komi fram á forsiðu samningsins að sóknaraðili staðfesti með undirskrift sinni að hafa kynnt sér samningsskilmálana og samþykkt þá að öllu leyti. Þá hafi sóknaraðila verið fullkunnugt um að lánið hafi verið í erlendri mynt, svo og hvernig myntkarfan væri samansett. Sé og ómögulegt að slá því föstu að lántakan sé óhagstæð fyrir sóknaraðila þar sem enn séu 76 gjalddagar eftir af láninu og ekki vitað hver þróun gjaldmiðla verður það sem eftir lifir samningstímans.

Varnaraðili hafnar því alfarið að hafa beitt blekkingum eða óheiðarlegum aðferðum við samningsgerðina. Þá er kröfu um uppgreiðslu á eftirstöðvum samningsaðila með kr. 1.436.168 mótmælt sem rangri, órökstuddri og tilhæfulausri með öllu.

V.**Niðurstaða.**

Samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndarinnar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því að viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki. Gegn mótmælum varnaraðila hefur ekki verið sýnt fram á að sóknaraðili hafi beint áðurgreindum kröfum sínum að varnaraðila. Verður því þegar af þeirri ástæðu ekki hjá því komist að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni. Þykja þá ekki efni til að fjalla frekar um kröfugerð sóknaraðila.

Úrskurðarorð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækisins F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 17. september 2008.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Hildigunnur Hafsteinsdóttir